

Savivaldybių žinios

Nr. 11 (644)

2013 m. balandžio 18 d.
Kaina 2,25 Lt
Išeina ketvirtadieniais

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Kultūros dienos aidai

Kaip ši diena sutikta savivaldybėse, kas pelnė apdovanojimus ir kas kultūros darbuotojams kelia nerimą

4–6, 13 p.

Geriausio Lietuvoje antroje kategorijoje išrinkto Kaišiadorių rajono savivaldybės Žiežmarių kultūros centro darbuotojams apdovanojimą teikė Lietuvos liaudies kultūros centro direktorius Saulius Liausa, o Žiežmarių kultūros centro direktorė Irena Skurvydienė (centre) prašė dar palaukti, kol į sceną užlips visi nusipelnę šio apdovanojimo darbuotojai.

Romo Gurklio nuotr.

Akmenės kraštas tampa patrauklus

Tai rajonas, palankus naujam verslui kurti, investuoti ir jaunosms šeimoms gyventi _____ 7 p.

Iš savivaldybių gyvenimo

Startuoja Palangos aplinkkelio statyba, „Auksalio kupke“ spindėjo Varėnos krašto kūrėjų darbai, Birštone nagrinėta ES paramos nauda kurortui _____ 11, 12 p.

Tegul mūsų darbai, talentai tampa regykla – gėrėjimosi vieta

Šiuos Vydūno žodžius Kultūros dienos proga „Žvilgsnyje“ cituoja Šilutės rajono savivaldybės administracijos Kultūros skyriaus vedėja Vilma Griškevičienė _____ 15 p.

KULTŪROS DIENOS AIDAI

Balandžio 15-ąją Kultūros diena Lietuvos Respublikos Seimas įteisino 2006 metais. Ši diena glaudžiai susijusi su svarbiais pasauliniais dokumentais. Tą dieną Vašingtone dvidešimt viena Amerikos žemyno šalis ratifikavo Rericho paktą – sutartį dėl meno, mokslo įstaigų ir istorinių paminklų apsaugos karo ir taikos metu naudojant Taikos vėliavą. Jos simboliu pasirinktas rubino spalvos žiedas, juosiantis tris rubino spalvos skritulius baltame fone. Paktas tapo 1954 m. Hagos konvencijos dėl kultūros vertybių saugojimo pagrindu. Hagos konvencijos šalimis narėmis yra 123 šalys, iš jų ir Lietuva. Impulsą Taikos vėliavos simbolikai N. Rerichas gavo keliaudamas po pasaulį. Trejybės simbolis randamas įvairių tautų religijose ir kultūrose, net nuo neolito laikotarpio. Trejybės simbolika atspindima ir mūsų šalies senojoje tautosakoje, etniniame palikime. Trijų sferų ženklas aiškinamas įvairiai – religija, menas ir mokslas kultūros žiede; tiesa, grožis ir teisingumas; praeitis, dabartis ir ateitis amžinybės rate; pasaulinis susivienijimas ir kt.

Šį pateikia rašinius apie tai, kaip ši diena nuaidėjo per savivaldybes, kas pelnė apdovanojimus ir kas kultūros barų darbuotojams kelia nerimą (6, 13 p.).

GERIAUSIŲJŲ KULTŪROS CENTRŲ

Ingrida VĖGELYTĖ

Balandžio 15-ąją pasauliui minint Kultūros dieną keturios lietuviškos kultūros buveinės ją pasitiko išdidžiai, su itin pakilia ir šventiška nuotaika. Mat kultūros ministro Šarūno Biručio kovo 25 d. įsakymu buvo paskelbti ir apdovanoti 2012 metais labiausiai Lietuvos žmonėms nusipelnę kultūros centrai.

Geriausiais Lietuvoje savo kategorijose išrinkti: aukščiausioje – Lazdijų kultūros, pirmoje – Klaipėdos rajono savivaldybės Dvilų etninės kultūros, antroje – Kaišiadorių rajono savivaldybės Žiežmarių kultūros ir trečioje kategorijoje – Plungės rajono savivaldybės Žlibinų kultūros centrai. Kultūros ministerija premijas keturiems geriausiems skyrė įvertinusi „pastarųjų penkerių metų aktyvią, kūrybingą ir novatorišką kultūros centrų veiklą puoselėjant etninę kultūrą, mėgėjų meną, kuriant menines programas, plėtojant šviečiamąją ir pramoginę veiklą, tenkinant bendruomenės kultūrinius poreikius bei organizuojant profesionalaus meno sklaidą“.

Balandžio 12-osios vakarą „Savivaldybių žinios“ lankėsi Žiežmarių kultūros centre, kur visa rajono bendruomenė, nuo vietos klebono, gimnazijos studentų ir maitiečių iki vaikų darželio, bibliotekos ir globos namų atstovų, rinkosi pažymėti šį garbingą, sunkių ir nuširdžių darbų pelnytą apdovanojimą. Beregint sausakimšai užsipildžius 140 vietų centro salei čia susirinkusiųjų gausa bylojo, kad jis turi ką pasiūlyti ir yra atviras tiek mažiausiems rajono gyventojams, tiek ir solidiems vietos senjorams, yra mėgstamas ir lankomas.

Žiežmarių kultūros centre veikia 19 meno kolektyvų, būrelių ir studijų, kasmet pritraukiančių apie pustučio šimto dalyvių. Į centro organizuojamas parodas, koncertus, susitikimus su iškilomis kultūros asmenybėmis, nacionalinės premijos laureatais, edukacinius ir tradicinius renginius, amatų popietes ir valstybinių švenčių minėjimus vien pernai pavyko sukviesti apie 7,6 tūkst. lankytojų.

Apdovanojimą Žiežmarių kultūros centro direktorei Irenai Skurvydienei įteikė vertinimo komisijos nariai Kultūros ministerijos Regionų kultūros skyriaus vyriausioji specialistė Jadvyga

KETVERTUKE – ŽIEŽMARIAI

Kaišiadorių rajono meras Romualdas Urmilevičius, Kultūros ir paveldosaugos skyriaus vedėja Loreta Medzevičienė ir mero pavaduotojas Romualdas Kubiakas Kultūros centrui įteikė dovaną: čekį, kuriame įrašyta iki 6000 Lt. (Kultūros ministerija skyrė centrui 6000 Lt.)

Lisevičiūtė, Lietuvos liaudies kultūros centro Regionų kultūros informacijos poskyrio vadovė Inga Kriščiūnienė ir Lietuvos liaudies kultūros centro direktorius Saulius Liausa.

Apdovanojimo diplomą įteikdama J. Lisevičiūtė sakė, kad dar 2011 metų pabaigoje komisijos nariai, apsilonkę Žiežmarių kultūros centre, patyrė daug teigiamų emocijų ir sužinojo daug gražių dalykų apie Žiežmarių kultūrinį gyvenimą, kuo čia gyvena bendruomenė: „2012-ieji metai šiam centrui buvo tikrai derlingi. Tikrai įsitikinome, kad jūsų bendruomenės kultūrinis gyvenimas vertas pagarbos ir dėmesio.“

Negailejo centrui gerų žodžių ir Lietuvos liaudies kultūros centro direktorius S. Liausa. Jis tvirtino, kad nedaug yra tokių specialybių, kai žmogui smagiau duoti nei gauti.

„Tokios specialybės atstovus matote ir šioje scenoje. Tai žmonės, kuriems visada yra didelis rūpestis ir noras suburti žmones ir atiduoti jiems visa, ką turi geriausio – savo talentą, kūrybos vaisius. Ir tai traukia žmones. Šiandien pilna salė įrodo, kad šis kolektyvas yra vienas geriausių, savo darbu, sugebėjimais, iš didelio noro darantis didelius darbus. Vienas gražiausių Žiežmarių

kultūros centro bruožų yra tai, kad jie viską daro aukščiausiu lygiu, ir tai yra didelis ir svarbus pasiekimas“, – sakė S. Liausa, tvirtindamas, kad didžiuosiuose miestuose galima daugiau rasti provincijos, nei tokiuose miesteliuose kaip Žiežmariai.

Vakaro nuotaika buvo sukurta iš gėlių, ovacijų, nuoširdžių centro kolektyvų dainų ir dovanų. Labiausiai jaudinanti buvo globos namų vadovo atnešta dovana – angelo stovylėlė. Aklais pirštais nulipdyta, su didžiulėmis, trokštančiomis, bet negalinčiomis regėti angelo akiduobėmis ir lipdžiusiojo šiltų pirštų išspaudais, ji žavėjo savo išskleistais, iš matinio stiklo sukurtais skaidriais sparnais, kurie lyg metafora atliepė Žiežmarių, kaip ir kitų kultūros židinių, skleidžiamą polėkio galią. Galėjimą būti žmogumi. Būti kartu su žmonėmis.

Bepigu Žiežmarių kultūros centrui, kai jo užnugaryje stovi toks žmogus, kaip Kaišiadorių rajono savivaldybės meras Romualdas Urmilevičius.

„Didžiausią pagarbą kultūros darbuotojams jaučiu dėl to, kad jie daug ką daro ne dėl atlyginimo ir didelių pinigų, bet iš idėjos. Kai reikia mažinti biudžetą, mažinti finansavimą kultūrai, nekyla ranka, stengiuosi, kad ji dėl to kuo mažiau nukentėtų. Pažiūrėkite per LTV transliuojamą „Panoramą“: pirmiausia rodomi politikos, ekonomikos ir užsienio reikalai. Tik po to, lyg tarp kita ko – sportas, kultūra ir orai. Tai ir valstybėje yra toks požiūris į kultūrą. Mano galva, kalbant apie prioritetus, kultūra turėtų stovėti aukščiau“, – teigė meras R. Urmilevičius, griežęs armoniką ir dar su trimis kolegomis ėmėsis griežti. Savo mažo miestelio žmonėms...

Įsikūręs miestelio centre dar 1895 m. carinėje Lietuvoje statytame raudonų plytų buvusios ligoninės pastate, Žiežmarių kultūros centras šiais metais žymi savo garbingą 10 metų darbo sukaktį. Dabar šis vienas iš šešių Kaišiadorių rajono savivaldybės įsteigtų kultūros centrų aptarnauja tris – Žiežmarių, Žiežmarių apylinkės ir Nemaitonių – seniūnijas ir, be centrinio skyriaus, turi dar du Ringailiuose ir Pakertuose.

Darnus visų skyrių kolektyvas, kurį su pagalbiniais sudaro 28 darbuotojai, draugiškai dalijasi 14,89 etato, iš kurių 9,25 tenka centro direktorei ir meno vadovams. Šaržuojant šią padėtį būtų galima tarstelėti: o kam dabar lengva? Tačiau šiame, kaip ir kituose keliuose šimtuose Lietuvoje veikiančiuose kultūros centruose, savo darbą mylintys ir jam atsidavę kultūrininkai dirba daugiau iš idėjos, nei medžiaginės paskatos.

Taip susirinkusieji reagavo, kai buvo teikiami apdovanojimai Kultūros centro darbuotojams.

Žiežmarių kultūros centro direktorei Irenai Skurvydienei teko nelengva našta – atlaikyti sveikintojų eilę su dovanomis.

Kaišiadorių meras R. Urmilevičius (dešinėje) su bičiuliais griežė armonikomis. Savo mažo miestelio žmonėms...

APIE KULTŪROS DARBUOTOJŲ... NUPIGINIMĄ

Vilma GRIŠKEVIČIENĖ Asociacijos „Kultūros savivaldos kolegija“ kanclerė

Savo darbais ir veikla kultūros darbuotojų bendruomenė garsėja nuoširdumu, atsakingumu, pajauta pokyčiams. Yra ir tokių pokyčių, kurie kelia nerimą.

Kultūros darbuotojų sektoriaus specialistų darbo užmokestis Lietuvoje šiuo metu yra mažiausias, palyginti su kitais viešųjų paslaugų sektoriais. Statistika rodo, kad kultūros darbuotojo atlyginimo vidurkis nuo statistinio Lietuvos dirbančiojo darbo užmokesčio vidurkio skiriasi apie 700–800 litų. Tokia padėtis kuria grėsmingus iššūkius: savivaldybių kultūros įstaigos praranda kvalifikuotus specialistus, kurie išvyksta į užsienį, pereina dirbti į švietimo įstaigas ar privačias firmas. Beviltiškai senėja kultūrininkų bendruomenė, profesija tampa neprestišine, kultūros darbo nesirenka profesionali kultūrininkų jaunuomenė, nes to neskatina apmokėjimo už darbą sistema. Sudėtinga sutelkti švietimo ir kultūros sektorius jungtinei veiklai, nes neadekvatūs kultūros ir švietimo specialistų atlyginimai. Dėl nestabilių darbo apmokėjimo sąlygų neužtikrinama bibliotekinių ir muziejinių paslaugų modernizacija, inovatyvi plėtra, nesukuriamos konkurencinės sąlygos kultūros įstaigų vadovų darbo vietoms užimti.

Lietuvos kultūros asociacijos įvertinusios padėtį susivienijo ir siekia, kad neatidėliotinai būtų pradėta spręsti aštrusia – darbo užmokesčio didinimo kultūros darbuotojams – problema.

Dar 2008 m. Ministro Pirmininko potvarkiu buvo sudaryta tarpinstitucinė darbo grupė Ilgalaikės kultūros darbuotojų darbo užmokesčio didinimo programos projektui parengti. Darbo grupė parengė projektą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2008 m. balandžio 17 d. nutarimu patvirtino Kultūros ir meno darbuotojų darbo užmokesčio didinimo 2009–2011 m. programą, kuri buvo pakeista Vyriausybės 2009 m. rugpjūčio 26 d. nutarimu „Dėl kultūros ir meno darbuotojų darbo užmokesčio didinimo 2009–2013 metų programos patvirtinimo“. Dėl objektyvių ir subjektyvių priežasčių šie teisės aktai nebuvo vykdomi.

Seimas 2012 m. gruodžio 13 d. priėmė nutarimą „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos patvirtinimo“, kuriame numatyta būtinybė nuosekliai didinti kultūros darbuotojų atlyginimus.

Patiems aktyviai ir laiku kelti problemą mus paskatino ir Savivaldybių asociacijos direktorė, buvusi kultūros ministrė Roma Žakaitienė. Už išsaugotą bendrystės jausmą kultūros bendruomenei esame jai dėkingi.

Žinodami, kad atlyginimų klausimą reikia pradėti svarstyti netada, kai suformuotas biudžetas, 2013-03-14 kreipėmės į kultūros ministrą, prašydami inicijuoti šios problemos sprendimą vyriausybiniu lygiu, kad būtų sudaryta tarpinstitucinė darbo grupė, kuri parengtų naujos redakcijos kultūros darbuotojų darbo užmokesčio didinimo programos projektą. Atsakymas, kaip ir šiemetinis pavasaris, kol kas vėluoja. Tačiau postūmį veikti skatina vieno susitikimo metu kultūros ministro pasakyta mintis, kad „už tokią apgailėtina kultūros situaciją kaltę turime prisiimti visi“. Manau, kad gvildenant šią problemą nugalės solidarumas ir klausimas bus pradėtas spręsti nedelsiant.

Kultūros asociacijos raštu kreipėsi į Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komitetą. Problema žinoma profsajungoms, kurios taip pat

turi konkrečių pasiūlymų.

Konstruktvyviai bendraujama ir su Premjero patarėju kultūrai Faustu Latėnu, kuris pritarė iškeltoms problemoms ir mano, kad asociacijų pateiktas sprendimas dėl darbo grupės sudarymo yra savalaikis. Kartu su kolegomis Lietuvos viešųjų bibliotekų asociacijos pirmininke Danguole Abozoriuviene, Lietuvos kultūros centrų asociacijos prezidentu Romu Matuliu, Savivaldybių muziejų bendrijos pirmininke Audrone Jakunskiene, Lietuvos bibliotekininkų draugijos pirmininke Alina Jaskūniene, Lietuvos muziejų asociacijos vadovu Raimundu Balza parengėme ir išsiuntėme raštą Premierui, prašydami pradėti spręsti vieną opiausių kultūros politikos problemų – kultūros darbuotojų atlyginimo didinimą. Darbo grupėje pasirenge dirbti Kultūros savivaldos kolegijos, Lietuvos kultūros centrų, Lietuvos muziejų asociacijų, Lietuvos bibliotekininkų draugijos atstovai. Tikimės, kad į šią grupę bus įtraukti ir profsajungų, Lietuvos savivaldybių asociacijos, Finansų ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijų atstovai.

Prašymus palaikyti mūsų iniciatyvą esame išsiuntę ir regionų plėtros taryboms. Džiugu, kad savivaldybių politikai nelieka abejingi. Praėjusią savaitę Klaipėdos regiono plėtros taryba, vadovaujama Klaipėdos miesto savivaldybės mero Vytauto Grubliausko, vienbalsiai pritarė mūsų pasiūlymams ir išsiuntė kreipimosi raštus į aukštesnes institucijas, kviesdama atkreipti dėmesį į aštrią problemą. Turime žinių, kad atsiliėpė ir Marijampolės, Telšių regionų plėtros tarybos, šį klausimą planuoja svarstyti ir kitų regionų plėtros tarybos.

Problemų yra daug, visų jų vienu metu neišspręsimė. Tačiau jei iš esmės bus pradėta spręsti viena opiausių kultūros politikos problemų, tai būtų itin svarus, konkretus ir telkiantis kultūrinę bendruomenę žingsnis įgyvendinant ne tik Seimo patvirtintas Lietuvos kultūros politikos kaitos gaires, bet ir Vyriausybės programą kultūros srityje.

KULTŪROS DIENA SAVIVALDYBĖSE

KAUNAS

Balandžio 15 d. įteiktos Kauno miesto savivaldybės kultūros ir meno premijos šiems laureatams: Rašytojų sąjungos narei Dovilei Gimberienei, šokio teatro „Aura“ vadovei Birūtai Komskienei ir dailininkei tekstilininkei Jolantai Šmidtienei.

Dovilei Gimberienei 2013 m. Kauno miesto savivaldybės kultūros ir meno premija paskirta už 2011 m. išleistą rinkinį „Paleisk mano ranką“ ir pokalbių apie teatrą knygą „Po repeticijos“. Per dvidešimt metų D. Gimberienė išleido 13 skirtingų žanrų knygų, ji Lietuvos rašytojų ir Lietuvos fotomenininkų sąjungų narė.

Birūtai Komskienei premija skirta už ilgametę aktyvią ir reikšmingą kultūrinę veiklą, scenos meno puoselėjimą, aukščiausius laimėjimus respublikiniuose ar tarptautiniuose konkursuose, novatorišką kūrybinę idėją ir jos įgyvendinimą Kauno mieste. Ji daugelio apdovanojimų nominantė – iš jų dviejų „Aukšinių scenos kryžių“.

Jolantai Šmidtienei premija skirta už novatorišką kultūrinę idėją ir jos įgyvendinimą Kauno mieste. J. Šmidtienės vardas pagrįstai siejamas su Kauno miesto įvaizdžio formavimu. Ji ne tik žinoma menininkė, Lietuvos dailininkų sąjungos narė, bet ir meno bei visuomeninių projektų organizatorė. Dailininkė jau keleri metai džiugina kauniečius ir miesto svečius originaliais sukurtais šventinėmis pagrindinėmis miesto eglėmis. 2011 m. J. Šmidtienės sukurta eglė – Pasaulio Gineso rekordininkė, apdovanota už aukščiausią skulptūrą iš plastiko butelių, kuri ypač išgarsino Kauną. 2012 m. „šokanti“ eglė buvo unikali besisukančiais aštuoniais angelais. Juos iš metalo ir plastiko sukūrė garsiausi Kauno miesto menininkai.

J. Šmidtienė yra Anglijos siuvinėtojų gildijos narė, Tekstilininkų ir dailininkų gildijos steigėja, narė, pirmininkė ir direktorė.

Danutė MARCINKEVIČIENĖ

ŠVENČIONYS

Lietuvoje jau septintą kartą švenčiama Kultūros diena (balandžio 15-oji) iškilmingai išvakarėse buvo paminėta ir Švenčionėliuose. Gražiai sutapo, kad ji buvo švenčiama su reikšmingu Švenčionėlių kultūros centro kultūrinio gyvenimo reiškiniu – Tarptautiniu mėgėjų teatrų festivaliu „Juoko sukury“, kuris šiemet buvo surengtas jau 18-ąją kartą.

Švenčionėlių kultūros centro kieme prasidėjus šventei buvo iškelta kultūros ir taikos vėliava, o į dangų paleisti taiką, ramybę, santarvę, meilę ir sėkmę simbolizuojantys balti balandžiai.

Į šventę atvyko Seimo narys Petras Čimbaras, rajono mero pavaduotoja Raja Krupenina, savivaldybės administracijos direktorė Vida Rastienė. Vicemerė pabrėžė, kad šiuolaikinė kultūra neįmanoma be išmanios vadybos, ir džiaugėsi galėdama atlikti jai pavestą garbingą misiją – įteikė kultūros ministro Šarūno Biručio padėkos raštą Švenčionių rajono savivaldybės Kultūros skyriaus vedėjai Danutei Vigelienei už ilgametį nuoširdų ir kūrybingą darbą kultūros srityje. Padėkos raštais už nenuilstamą triušą buvo apdovanotas didelis būrys ilgamečių rajono kultūros darbuotojų.

XVIII tarptautiniame mėgėjų teatrų festivalyje pasirodė septyni kolektyvai, tarp jų – svečiai iš Bialystoko, Lenkijos Respublikos.

Irena PAULIUKIČIENĖ

JONIŠKIS

Balandžio 14 d., Tarptautinės kultūros dienos išvakarėse, vyko Žagarės kultūros centro organizuotas padėkos koncertas, kurio metu apdovanoti rajono šviesuoliai, savo kaimuose, seniūnijose savanoriškai prisidedantys prie kultūros sklaidos ir puoselėjimo.

Susirinkusiuosius šventės proga pasveikino Joniškių rajono savivaldybės meras Gediminas Čepulis. Rajono kultūros įstaigos, seniūnijos išrinko 11 krašto šviesuolių, kurie buvo apdovanoti mero

padėkomis, šiltu žodžiu ir muzikiniu kūrinio.

Tikrąją Kultūros dieną, balandžio 15-ąją, prie savivaldybės suplevėsavo Taikos vėliava. Ją iškilmingai į padanges pakėlė praėjusių metų šviesuoliai Vidutė Petraitienė, Elena Stankaitienė ir Jonas Jasas.

Edita JONAITYTĖ

UKMERGĖ

Šventinis renginys prasidėjo prie Vlado Šlaito viešosios bibliotekos, kur susirinko rajono kultūros atstovai. Teatralizuotos ir triukšmingos eitynės pajudėjo link pagrindinės miesto aikštės. Praeivių akis traukė spalvingai apsirengę eitynių dalyviai, kuriems kelią rodė žirgo traukiama brika. Centrinėje miesto aikštėje, prie paminklo „Lithuania Restituta“, skambant Alvydo Padriezo dainai „Mano kelias – Ukmergė“, kuri šiais metais patriotinės dainos šventėje „Lietuva – mano daina“ išrinkta Ukmergės himnu, kilo ne tik Taikos vėliava, bet ir spalvingi balionai. Paskui eitynių dalyviai patraukė į Meno mokyklos muzikos skyrių, kuriame iškilmingai pagerbti šviesiausi kultūrą puoselėjantys žmonės.

Apdovanojimas už pasiekimus ir reikšmingiausius darbus kultūros srityje įteiktas geriausiai 2012 metų kultūros darbuotojai, Ukmergės kultūros centro Taujėnų filialo meno vadovei Nijolei Janulienei. Sėkmingiausiu kūrybiniu projektu pripažintas Ukmergės kraštotyros muziejaus darbuotojos Jolantos Petronytės parengtas nuotraukų albumas „Ukmergės krašto architektūra fotografijose 1900–1940“. Metų kultūros mecenatu pripažintas nuolatinis kultūros renginių rėmėjas AB „Rokiškio sūris“ filialas Ukmergės pieninė.

Apdovanojimus įteikė rajono meras Algirdas Kopūstas, kultūros puoselėtojus sveikino ir gražių žodžių negailėjo Kultūros centro, Kraštotyros muziejaus atstovai.

Živilė MOCKUTĖ

TEGUL MŪSŲ DARBAI, TALENTAI TAMPA REGYKLA – GĖRĖJIMOSI VIETA

(VYDŪNAS)

Vilma GRIŠKEVIČIENĖ

Šilutės rajono savivaldybės administracijos
Kultūros skyriaus vedėja

Tokiais Vydūno žodžiais norisi prabilti į kiekvieną savo kasdienybės dieną.

Šiandienos kultūros darbuotojų bendruomenės lūkesčius galėtume sudėti lyg ant svarstyklių – daug daroma ir padaryta siekiant atnaujinti infrastruktūrą, modernizuoti patalpas, ir taip stokojama dėmesio žmogui, kurio pašaukimas – dirbti kultūros puoselėjimo labui.

Egzotiškas ir paslaptingas Šilutės kraštas Lietuvoje žinomas kaip vienas patraukliausių turizmui, o už indėlį plėtojant Europos žmonių bendruomeniškumo idėjas esame pripažinti Europos Sąjungoje.

Šilutės rajono kultūros žmonių komanda – kultūrinio gyvenimo klestėjimo garantas. Jų kūrybiškumu ir altruizmu Šilutės savivaldybėje kuriama palanki terpė kultūrai.

Kitoks kraštas, kitokie žmonės, kitokios ir mūsų komandos tradicijos. Tad Kultūros dieną šilutiškiai atideda savo kasdienes darbus, problemas, ir nusprendęs, kad tądien daug svarbiau panardyti idėjų ieškojimuose, būvime draugėje pasidžiaugti, didelis mūsų būrys sėda į autobusą ir išvyksta į kaimynų kraštus pasižvalgyti, pažiūrėti, kokia plazdena pas juos Žydroji paukštė.

Jauki ši mūsų tradicija. Kasmet svarstome, kur nuvykti, kad padovanota diena taptų dvasinga, emociinga, ilgam įsimenanti. Juk kultūros darbuotojas dažniausiai pats dalija gerumą šventėse, o švenčių sau turi tiek ne daug.

Tad kelionės po Lietuvą labai laukiamos. Jau lankytasi Molėtuose, kur nusileidę iš Etnokosmologijos muziejaus aukštumų dau-

giausia emocijų gavome Mindūnų žvejybos muziejuje. Kiek ten buvo lyginta, smalsauta, ginčytasi. Ir kaipgi kitaip – juk esame vandenių krašto žmonės, patyrę šio gyvenimo būdo žinovai.

Jaukus Anykščių kraštas apžavėjo gerumu. Šilutiškiai labai didžiuojasi puoselėdami Mažosios Lietuvos knygos istoriją, o Anykščiuose lietuvių klasikų A. Baranausko, A. Žukausko-Vienolio palikimas tiesiog pulsuoja gyvybingumu. Tai atsispindi ne tik institucijose, gražėjančio miesto aplinkoje – tai jautėme ir kolegų anykštėnų rūpestingume. O grįžtančius iš Niūronių mus jungė ne tik savo rankomis iškeptos duonelės kvapas, bet ir įspūdžiai, kad įdomios edukacinės programos gali išgarsinti net ir nedidukę vietovę.

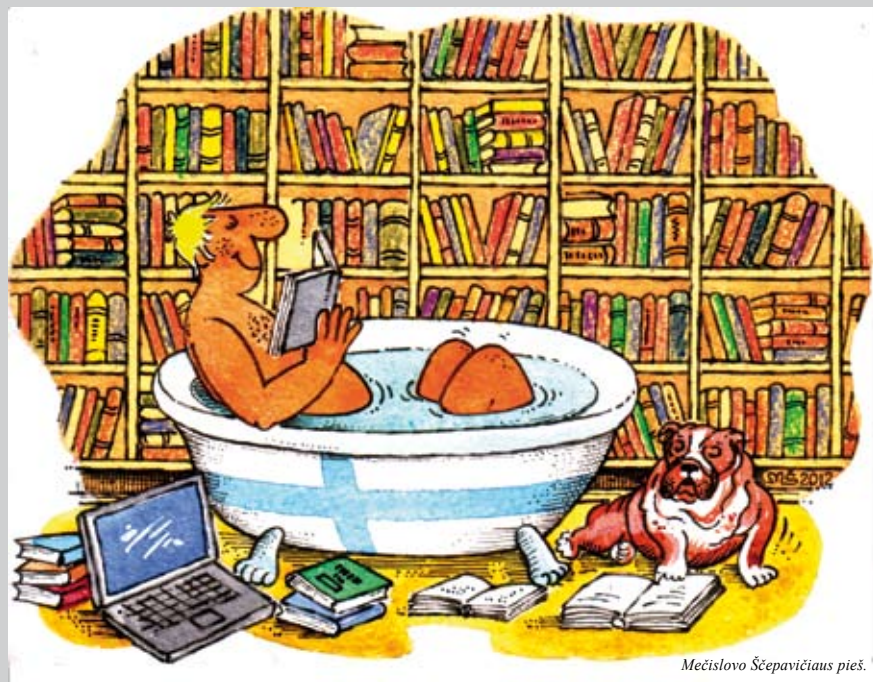
Įsimintina ir turininga buvo viešnagė pas kolegas Pagėgiuose. Juk gera susitikti kaimynams, su kuriais turime ilgametės bendrystės prisiminimus, jungiančias idėjas, o pagėgiškiai tuomet ir savo naujakurystės džiaugsmis pasidalijo. Linksmo klegesio popietę prabėgo greit, tačiau liko aptarti kūrybiniai darbai, kurie šiomet jau turtina mūsų kasdienybę.

Vėjuotą dieną išvykome į Telšius, išdidžiai Žemaitijos sostine tituluotą miestą. Visa diena buvo pilna stebėjimosi, rimtų susimąstymo akimirkų. Kažin ar patys telšiškiai žino, kokį stebukladarį turi... Rajono architektas Algirdas Žebrauskas tą dieną savo pasakojimu mus sutvirtino mintimi – tikslo reikia siekti atkakliai, žinant, kad posakis „belskis ir bus atidaryta“ sugalvotas ne šiaip sau. Vaikščiojome ir žavėjomės, kad šiame mieste kiekviena aikštė, didelis ir maži meno kūriniai, jaukios kavinukės ir net pro šalį skubantis miestelėnas yra puikiausias gidas.

Iki šiol tebesinėšame savyje pajautą didingumo, kurį mums atvėrė reginys nuo Medvėgalio (Šilalės r.) kalno.

Delnuose srovėna bendrystės šiluma, kai rankomis susikabinę, kedenami stipraus vėjo susijungėme mintimis – kokia graži Lietuva, kiek paslėptų lobių kiekviename kampelyje...

Kultūros dieną suplevėsuoja Taikos vėliava – gražus simbolis. Tačiau daug svarbiau, kad taikos dvasia gyventų kiekviename iš mūsų, kad kūrybingai „kariauti“ vardan kūrybinio šurmilio, tradicijų išsaugojimo, vardan dėmesio kultūros nešėjui – verta. To linkime sau ir visiems kolegoms, kultūros darbuotojams, kultūros savanoriams, kiekvienam, kuris kultūrą priima kaip šventą duoną kasdieninę.

Mečislavo Ščepavičiaus pieš.